

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.3.2013
COM(2013) 147 final

2013/0080 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de
mare viteză**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2013) 73 final}

{SWD(2013) 74 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta expunere de motive prezintă propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Obiectivele propunerii

Obiectivele regulamentului propus sunt reducerea costului și mărirea eficienței instalării infrastructurii de comunicații electronice de mare viteză prin extrapolarea celor mai bune practici existente pe teritoriul UE, îmbunătățind astfel condițiile de instituire și funcționare a pieței interne într-un domeniu care sprijină dezvoltarea practic a tuturor sectoarelor economiei.

În realitate, este pe larg acceptat faptul că lucrările de construcții civile constituie partea dominantă a costurilor globale de instalare a rețelelor¹, indiferent de tehnologia utilizată, iar în cazul anumitor tehnologii aceste costuri se pot ridica până la 80 %.

Prevederea anumitor drepturi și obligații aplicabile direct în toate etapele implementării infrastructurii poate conduce la reduceri semnificative ale costurilor. Barierele aflate în calea investițiilor și a accesului pe piață pot fi reduse prin permiterea unei utilizări mai intensive a infrastructurii fizice existente, printr-o cooperare consolidată în ceea ce privește lucrările de construcții civile planificate, prin simplificarea procedurilor de acordare a autorizațiilor și prin înlăturarea obstacolelor din calea infrastructurilor interioare pregătite pentru rețelele de mare viteză.

Această inițiativă abordează, prin urmare, patru aspecte critice principale: (1) ineficiențe sau blocaje legate de utilizarea infrastructurii fizice existente (cum ar fi, de exemplu, conductele, țevile, gurile de vizitare, cabinetele, stâlpii, pilonii, antenele, turnurile și alte construcții de sprijin), (2) blocaje legate de coinstalare, (3) ineficiențe în ceea ce privește acordarea autorizațiilor administrative și, în cele din urmă, (4) blocaje legate de instalarea în interiorul clădirilor.

Deoarece fiecare aspect critic este legat de o etapă specifică a procesului de extindere, soluționarea concertată a acestor aspecte problematice se va traduce printr-un set de acțiuni coerente, care se vor potența reciproc. Un studiu estimează că, dacă s-ar lua măsuri pentru soluționarea setului de aspecte critice identificate, reducerea potențială a cheltuielilor de capital de care ar beneficia operatorii s-ar situa în intervalul 20-30 % din costul total al investiției², putându-se ridica, cu alte cuvinte, până la 63 de miliarde EUR până în 2020³.

¹ Analysys Mason, 2008, Analysys Mason 2012, WIK, 2008.

² Analysys Mason, 2012; estimarea se bazează pe următoarele ipoteze: 25 % din instalări utilizează conductele existente, ceea ce permite reducerea cu 75 % a cheltuielilor de capital pentru această poziție, 10 % din instalări conectează rețeaua la cartiere de locuințe noi, apelând la coinstalarea cu alți operatori/societăți de servicii publice și economisind 15-60 %, iar 5 % din instalări conectează rețeaua la imobile colective (*multi-dwelling units*, MDU) precablate, economisind 20-60 %. La aceasta se vor adăuga de asemenea avantaje sociale, de mediu și economice.

³ Estimarea se bazează pe un scenariu de investiții calculat ca parte a unui studiu aprofundat, realizat în 2013 de Analysys Mason și Tech4i2 și intitulat *The socio-economic impact of bandwidth*. Acest studiu preconizează că obiectivele benzii largi expuse în Agenda digitală vor fi atinse doar în cazul unui scenariu de intervenție majoră, și anume 211 miliarde EUR investiți în accesul de generație următoare. Pentru a obține economii potențiale, acestei valori i s-au aplicat procentele indicate.

Pentru a maximiza sinergiile între rețele, regulamentul se adresează nu doar furnizorilor de rețele de comunicații electronice, ci oricărui proprietar de infrastructuri fizice, cum ar fi cele de energie electrică, gaze, apă și canalizare, încălzire și servicii de transport, adecvate pentru a găzdui elemente ale rețelelor de comunicații electronice.

1.2. Context general

Conform raportului din 2010 privind piața unică⁴, serviciile și infrastructura de telecomunicații din UE sunt încă foarte fragmentate de-a lungul frontierelor naționale. Un raport mai recent privind costul non-Europei în sectorul comunicațiilor electronice⁵ a arătat că potențialul neexploatat al pieței unice corespunde unei sume anuale de 0,9 % din PIB, echivalentul a 110 miliarde de euro.

Infrastructura de bandă largă de mare viteză reprezintă coloana vertebrală a pieței unice digitale și o condiție prealabilă a competitivității la nivel mondial, de exemplu în domeniul comerțului electronic. Așa cum s-a reamintit în comunicarea referitoare la Actul privind piața unică II⁶, o creștere de 10 % a penetrării benzii largi poate conduce la o creștere anuală a PIB-ului de 1-1,5 % și la o creștere a productivității muncii cu 1,5⁷, iar inovarea bazată pe utilizarea benzii largi în întreprinderi creează locuri de muncă, având potențialul de a genera 2 milioane de noi locuri de muncă până în 2020⁸.

O mare parte a acestui potențial neexploatat aparține infrastructurilor de rețea: demersurile legislative diferite în ceea ce privește extinderea rețelelor măresc costul accesului la piețele naționale, împiedică exploatarea economiilor de scară la nivel de servicii și echipamente și îngreunează dezvoltarea unor servicii inovatoare, care ar putea fi create pe rețele de foarte mare viteză funcționând în mod continuu la nivel transfrontalier. În timp ce instalarea rețelelor de acces implică adesea dispoziții și proceduri administrate la nivel local, acest tip de măsuri, cum ar fi dispozițiile cu aplicare locală, pot să afecteze indirect libertatea de a presta servicii și să justifice intervenția Uniunii⁹. În plus, în temeiul articolului 114 din TFUE, Uniunea a legiferat anterior, cu scopul de a încuraja instalarea infrastructurii de rețea locale, prin degрупarea buclei locale¹⁰.

⁴ „O nouă strategie pentru piața unică”, raportul dlui Mario Monti adresat Președintelui Comisiei Europene, 9 mai 2010.

⁵ *Steps towards a truly Internal Market for e-communications in the run-up to 2020*, ECORYS, TU Delft și TNO, raport publicat în februarie 2012.

⁶ Booz and Company, *Maximising the impact of Digitalisation*, 2012.

⁷ Estimare a Comisiei bazată pe studii naționale (Liebenau, J., Atkinson, R., Karrberg, P., Castro, D. and Ezell, S., 2009, *The UK Digital Road to Recovery*; Katz R.L. et al., 2009, *The Impact of Broadband on Jobs and the German Economy*).

⁸ [COM(2012) 573].

⁹ Curtea de Justiție a reamintit în cauza C-17/00, De Coster, Rec. 2001, p. I-9445, punctul 37, că orice dispoziție legislativă locală secundară care afectează libertatea de a presta servicii trebuie să respecte principiul proporționalității. În aceeași chestiune a antenelor parabolice, Comisia a subliniat, în comunicarea sa privind aplicarea generală a principiilor liberei circulații a bunurilor și serviciilor – articolele 28 și 49 – privind utilizarea antenelor parabolice [COM(2001) 351 final], că, deși fiecare stat membru este responsabil de stabilirea condițiilor ce trebuie îndeplinite, în cadrul sistemului său juridic intern, pentru a instala și utiliza antene parabolice, anumite reglementări naționale pot afecta totuși posibilitățile de recepționare. Astfel, în mod indirect, ele afectează difuzarea gamei largi de servicii transmise prin satelit – care, prin însăși natura lor, traversează frontierele – cum ar fi programele de televiziune și cele radiofonice, alături de serviciile interactive („serviciile societății informaționale”). Aceste măsuri naționale trebuie să respecte deci principiile fundamentale ale tratatului, printre care cele referitoare la libera circulație a mărfurilor și libertatea de a presta servicii în cadrul pieței unice.

¹⁰ Regulamentul (CE) nr. 2887/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind accesul neîngrădit la bucla locală, JO L 336 p.4 din 30.12.2000.

Uniunea nu își poate permite să lase cetățenii și întreprinderile în afara ariei de acoperire a acestor infrastructuri și a subscris la obiectivele ambițioase ale Agendei digitale pentru Europa în ceea ce privește banda largă: bandă largă de bază pentru toți europenii până în 2013, iar până în 2020, (i) acces la viteze de peste 30 Mbps pentru toți europenii și (ii) abonamente la conexiuni internet de peste 100 Mbps pentru cel puțin 50 % din familiile europene. Aceste obiective vor fi atinse doar cu condiția reducerii costurilor de instalare a infrastructurii în întreaga UE.

1.3. Context politic

Agenda digitală pentru Europa este o inițiativă emblematică din cadrul Strategiei Europa 2020, care vizează realizarea unor beneficii economice și sociale sustenabile grație unei piețe digitale unice bazate pe internetul rapid și ultrarapid și pe aplicațiile interoperabile.

Ea a subliniat, în particular, necesitatea reducerii costurilor instalării benzii largi pe întreg teritoriul Uniunii, inclusiv prin realizarea unei planificări și coordonări adecvate și prin reducerea sarcinii administrative¹¹.

Consiliul European din 1 și 2 martie 2012 a chemat la acțiune, la nivelul Uniunii, pentru asigurarea unei mai bune acoperiri de bandă largă, inclusiv prin reducerea costurilor infrastructurilor de bandă largă de mare viteză¹².

Comunicarea intitulată „Actul privind piața unică II: Împreună pentru o nouă creștere” a identificat inițiativa ca fiind una dintre cele 12 acțiuni-cheie care vor stimula creșterea, ocuparea forței de muncă și încrederea în piața unică și vor genera efecte reale pe teren¹³. În Actul privind piața unică II, adoptarea propunerii Comisiei este prevăzută pentru primul trimestru al anului 2013. Consiliul European din 13 și 14 decembrie 2012 a solicitat Comisiei să prezinte toate propunerile-cheie până în primăvara anului 2013¹⁴.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

2.1. Consultarea publică a părților interesate

Serviciile Comisiei au organizat o consultare publică în perioada 27 aprilie – 20 iulie 2012, invitând părțile interesate să răspundă la cinci seturi de întrebări care acopereau întregul lanț al instalării rețelei, de la faza de planificare, la conectarea utilizatorilor finali¹⁵.

S-au primit peste o sută de răspunsuri scrise de la diverse părți interesate provenind din 26 de țări ale UE și AELS. Categoriile de respondenți cel mai bine reprezentate au fost furnizorii de comunicații electronice (27) și asociațiile profesionale ale acestora (14), dar și organismele publice, inclusiv autorități centrale [22, printre care 6 autorități naționale de reglementare (ANR)] și locale (9). Alți furnizori de utilități (7) și-au transmis opiniile în principal prin

¹¹ „O Agendă digitală pentru Europa”, comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, COM(2010) 245 din 19.5.2010, în particular secțiunea 2.4.1.

¹² Concluziile Consiliului European din 1-2 martie 2012, EUCO 4/2/12, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/12/st00/st000004-re02.en12.pdf>, punctul 15.

¹³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, COM(2010) 573 din 3.10.2012, acțiunea-cheie nr. 9.

¹⁴ Concluziile Consiliului European din 13-14 decembrie 2012, EUCO 205/12, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/134353.pdf, punctul 17.

¹⁵ Un raport privind rezultatele consultării publice este disponibil în cadrul raportului de evaluare a impactului anexat prezentei propuneri (anexa I la raport).

intermediul asociațiilor profesionale. Au răspuns, de asemenea, producătorii de echipamente (5) și asociațiile profesionale din domeniul construcțiilor civile și al TIC (6).

În general, respondenții au primit în mod favorabil intenția Comisiei de a lansa o inițiativă privind reducerea costurilor de inginerie civilă legate de extinderea benzii largi la nivelul întregii piețe unice. Majoritatea acestora au confirmat existența ineficiențelor și a blocajelor, precum și a potențialului de reducere a costurilor. Părțile interesate au recunoscut în mod clar existența unor probleme și necesitatea adoptării de măsuri. Au fost propuse mai multe soluții, unele foarte ambițioase, iar altele mai moderate.

Pe lângă consultarea publică, serviciile Comisiei au creat o platformă de discuții privind internetul, pentru a aduna ideile părților interesate făcând apel la o externalizare deschisă¹⁶.

Serviciile Comisiei întrețin contacte periodice cu principalele părți interesate, fie ele publice sau private, din toate sectoarele vizate.

2.2 Studii și alte surse de informații

Serviciile Comisiei au comandat două studii: unul, încredințat grupului Deloitte, referitor la practici de reducere a costurilor în ceea ce privește extinderea infrastructurilor pasive de bandă largă¹⁷, iar celălalt, încredințat grupului Analysys Mason, pentru a sprijini evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere¹⁸.

În plus, serviciile Comisiei s-au inspirat și din alte surse de informații, studii și bune practici naționale (prezentate de Germania, Spania, Franța, Italia, Lituania, Țările de Jos, Polonia, Portugalia, Slovenia, Suedia și Regatul Unit)¹⁹. Serviciile competente ale Comisiei au colectat, de asemenea, informații detaliate, prin intermediul autorităților naționale de reglementare.

2.3 Evaluarea impactului regulamentului propus

Serviciile Comisiei au efectuat o evaluare a impactului²⁰. Patru opțiuni de politică au fost alese pentru a fi supuse unei analize ulterioare:

Opțiunea 1: scenariul *statu quo*: menținerea abordării actuale de monitorizare, întărire a aplicării legii și furnizare de orientări.

Opțiunea 2: promovarea creșterii eficienței în sectorul telecomunicațiilor – recomandarea de măsuri vizând o aplicare mai coerentă și mai armonizată a cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice, de către autoritățile naționale de reglementare.

Opțiunea 3: facilitarea creșterii eficienței în toate sectoarele – propunere de regulament vizând deblocarea potențialului de cooperare intersectorială; această opțiune se împarte în două subopțiuni care prevăd fie doar un regulament (3a), fie o combinație între un regulament și o recomandare (3b).

Opțiunea 4: impunerea unor măsuri de creștere a eficienței – propunere legislativă de completare a cadrului actual de reglementare, pentru a impune măsuri care depășesc cadrul opțiunii 3, cum ar fi atlase ale infrastructurilor, accesul la infrastructură bazat pe costuri,

¹⁶ A se vedea <http://daa.ec.europa.eu/content/special/crowdsourcing>.

¹⁷ În cadrul raportului de evaluare a impactului anexat prezentei propuneri poate fi consultat un raport bazat pe studiul pregătit de Deloitte și contraverificat din alte surse (anexa II la raport).

¹⁸ Acest raport face parte din raportul de evaluare a impactului anexat prezentei propuneri (anexa III la raport).

¹⁹ În bibliografie raportului de evaluare a impactului poate fi consultată lista completă a acestor surse.

²⁰ Raportul de evaluare a impactului este anexat prezentei propuneri.

impunerea cooperării în cadrul lucrărilor de inginerie civilă, chiar și în cazul celor nefinanțate din fonduri publice și instalarea de infrastructuri pregătite pentru rețele de mare viteză și în clădirile vechi.

Analiza opțiunilor se axează în special pe costurile și beneficiile directe ale părților interesate, pe efectele preconizate asupra investițiilor în rețea și a extinderii benzii largi și pe o analiză macroeconomică mai largă a efectelor în planul bunăstării consumatorilor, al creșterii, al competitivității și al pieței unice.

Conform raportului de evaluare a impactului, cea mai bună opțiune disponibilă este opțiunea 3a, deoarece aceasta permite atingerea obiectivelor identificate, oferă un bun raport costuri/beneficii și permite exploatarea potențialului de reducere a costurilor într-o manieră eficientă și coerentă cu obiectivele generale ale politicii UE, respectând principiile proporționalității și subsidiarității.

Pentru alegerea instrumentului propus, a se vedea secțiunea 3.4 de mai jos.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temei juridic

Propunerea se bazează pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Această opțiune se fondează pe obiectivele propunerii, care vizează îmbunătățirea condițiilor de instituire și funcționare a pieței interne.

În plus, după cum o confirmă jurisprudența, acest articol conferă putere discreționară corpului legislativ al Uniunii care, în funcție de contextul general și de circumstanțele specifice ale chestiunii de armonizat, poate alege tehnica de armonizare pe care o consideră a fi cea mai adecvată pentru atingerea rezultatului dorit, în particular în domenii ce prezintă caracteristici tehnice complexe²¹.

3.2. Subsidiaritate

Intervenția europeană propusă, al cărei scop este reducerea costurilor de instalare a infrastructurii de comunicații electronice de mare viteză, este justificată de principiul subsidiarității.

Principiul subsidiarității urmărește două obiective. Pe de o parte, el permite Uniunii să acționeze în cazul în care o problemă nu poate fi soluționată în mod corespunzător de acțiunea individuală a statelor. Pe de altă parte, el urmărește să întărească autoritatea statelor membre în acele domenii care nu pot fi abordate cu mai multă eficacitate printr-o acțiune la nivelul Uniunii. Scopul este de a aduce procesul decizional din Uniune cât mai aproape de cetățean.

Regulamentul propus se axează pe definirea unor drepturi și obligații specifice, direct aplicabile, pentru a facilita planificarea și executarea pe de o parte a extinderii infrastructurii fizice, iar pe de altă parte a lucrărilor de construcții civile, incluzând dispoziții auxiliare pentru a asigura transparența informațiilor relevante și coordonarea procedurilor administrative. Pe lângă acestea, el prevede cerințe privind infrastructura fizică interioară pentru clădirile noi și lucrările majore de renovare.

Măsurile avute în vedere se bazează pe bunele practici existente în mai multe state membre, cum ar fi cele privind reutilizarea infrastructurii fizice existente în Lituania și Portugalia, transparența infrastructurii existente în Belgia și Germania, coinstalarea în Finlanda și Suedia,

²¹ A se vedea cauza C-66/04, punctul 45 și cauza C-217/04, punctul 43.

simplificarea drepturilor de trecere și a procedurilor administrative în Țările de Jos și Polonia și infrastructura de bandă largă de mare viteză în clădirile noi din Spania și Franța²². Unele state membre au introdus măsuri care, într-un anumit sens, depășesc chiar măsurile propuse, cum ar fi de exemplu ghișeul unic din Grecia. Regulamentul propus nu aduce atingere unor astfel de dispoziții mai detaliate, stabilite prin legislația națională.

Regulamentul propus nu aduce de asemenea atingere niciunei măsuri specifice de reglementare, cum ar fi impunerea de măsuri corective referitoare la întreprinderile cu putere semnificativă pe piață, luate de autoritățile naționale de reglementare în temeiul cadrului de reglementare al Uniunii pentru comunicațiile electronice.

Măsurile propuse sunt necesare la nivelul Uniunii pentru a îmbunătăți condițiile de instituire și funcționare a pieței interne, cu scopul de a:

- înlătura, din calea funcționării pieței unice, obstacolele cauzate de mozaicul de norme și practici administrative de la nivel național și subnațional, care împiedică dezvoltarea și creșterea întreprinderilor europene, au un impact negativ asupra competitivității europene și creează bariere în calea investițiilor și a activităților transfrontaliere, obstruționând, astfel, libertatea de a presta servicii și de a furniza rețele de comunicații electronice, garantată de legislația existentă a Uniunii. Pentru a exemplifica, abordările reglementare dispersate și netransparente în ceea ce privește extinderea rețelelor cresc costul accesului la fiecare piață națională. Această fragmentare constituie un obstacol pentru societățile multinaționale sau naționale care își propun să realizeze economii de scară la nivel european, în contextul unei concurențe mondiale din ce în ce mai accentuate. De asemenea, ea îngreunează dezvoltarea unor servicii inovatoare care ar putea fi create pe rețele de foarte mare viteză, funcționând în mod continuu la nivel transfrontalier.
- stimula acoperirea generalizată cu bandă largă, care reprezintă o condiție prealabilă pentru dezvoltarea pieței digitale unice, contribuind astfel, deopotrivă, la eliminarea unui obstacol important din calea definitivării pieței unice și la realizarea coeziunii teritoriale; aceste obiective vor fi atinse doar cu condiția reducerii costurilor asociate extinderii infrastructurii în întreaga UE;
- transforma în realitate importantul potențial neexploatat al reducerii costurilor și al facilitării extinderii benzii largi, inclusiv prin extrapolarea, la nivelul întregii UE, a bunelor practici existente, ori de câte ori acestea sunt disponibile.
- simplifica procedurile privind planificarea eficace și investițiile pe scară largă, facilitând astfel dezvoltarea de operatori paneuropeni.
- asigura tratamentul egal și nediscriminarea întreprinderilor și a investitorilor, în conformitate cu „acele obiective și sarcini strâns legate de obiectul”²³ mai multor instrumente deja prevăzute de legislația UE, în particular pentru sectorul comunicațiilor electronice²⁴, dar și pentru alte sectoare (de exemplu, companiile de utilități publice care doresc să obțină un profit de pe urma propriilor infrastructuri fizice sau sinergiile în crearea rețelelor inteligente).

²² A se vedea raportul final al Analysys Mason pentru DG Societatea informațională și Media a Comisiei Europene, intitulat „Support for the preparation of an impact assessment to accompany an EU initiative on reducing the costs of high-speed broadband infrastructure deployment” (SMART 2012/0013).

²³ A se vedea cauza C-217/04, punctul 47.

²⁴ A se vedea, de exemplu, considerentul 8 din Directiva privind o mai bună legiferare (2009/140/CE), considerentul 22 din directiva-cadru, considerentele 1 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 2887/2000.

S-au luat o serie de măsuri pentru ca prezenta propunere să respecte principiul subsidiarității.

- în primul rând, statele membre pot să mențină sau să adopte dispoziții mai detaliate care să specifice sau să completeze obligațiile prevăzute de regulamentul propus, de exemplu în ceea ce privește accesul la infrastructurile existente, coordonarea lucrărilor de construcții civile și coinstalarea.
- în plus, deși conform cadrului de reglementare a comunicațiilor electronice, sarcinile create de regulamentul propus sunt atribuite în mod implicit autorității naționale de reglementare (ANR) independente, având în vedere expertiza și independența acesteia, statele membre pot desemna organisme competente diferite, în conformitate cu sistemul constituțional național de atribuire a competențelor și puterilor²⁵, la un nivel optim de agregare, dacă acest lucru poate garanta creșterea eficienței în îndeplinirea sarcinilor alocate. Sunt vizate toate sarcinile prevăzute de regulament: punctul de informare privind acordarea autorizațiilor, transparența și soluționarea litigiilor.
- în al doilea rând, în ceea ce privește transparența infrastructurii fizice existente – chiar dacă un anumit număr de state membre au pus în aplicare diferite inițiative de cartografiere, sub forma unor aplicații ale sistemelor de informații geografice (SIG) care, în unele state membre, acoperă nu doar infrastructura de comunicații electronice, ci și infrastructura fizică a altor utilități – prezenta propunere nu impune statelor membre să întreprindă un astfel de exercițiu de cartografiere. De asemenea, ea nu impune agregarea sau stocarea datelor într-un punct de contact unic. Obligația impusă statelor membre este aceea de „a pune la dispoziție” aceste date într-un punct de informare unic, obiectiv care ar putea fi realizat prin furnizarea de hyperlinkuri către alte situri. În mod similar, propunerea nu impune nicio obligație generală de prenotificare a lucrărilor de construcții civile planificate. Ea permite mai degrabă furnizorilor de servicii de comunicații electronice să solicite aceste informații de la furnizorii de rețele, pentru instalarea rețelilor de comunicații electronice de mare viteză.
- În al treilea rând, legat de acordarea autorizațiilor, prezenta propunere nu afectează autonomia procedurală a statelor membre în ceea ce privește atribuirea competențelor pe plan intern. Deși informațiile privind diferitele proceduri de acordare a autorizațiilor trebuie să fie disponibile, iar cererile trebuie depuse prin intermediul punctului de contact, rolul acestuia din urmă se limitează la distribuirea diferitelor autorizații și la coordonarea procesului de acordare a autorizațiilor. În plus, diferitele termene sunt armonizate doar implicit, statele membre putând să mențină sau să introducă propriile termene, fără a aduce atingere altor termene sau obligații specifice prevăzute pentru buna desfășurare a procedurii, aplicabile în conformitate cu legislația națională sau cea a UE.
- în sfârșit, în ceea ce privește echipamentele interioare, regulamentul propus permite statelor membre să adapteze obligațiile prevăzute la particularitățile naționale și locale, prin excluderea din sfera sa de aplicare a unor categorii de clădiri, cum ar fi imobilele colective sau clădirile renovate, cu respectarea deplină a principiilor subsidiarității și proporționalității.

²⁵

A se vedea Cauza 272/83, punctele 25 și 27.

3.3. Proportionalitate

Măsurile propuse sunt justificate și din punctul de vedere al proporționalității.

Măsurile de reducere a costurilor propuse se concentrează pe sporirea coordonării și a transparenței și pe armonizarea instrumentelor minime, permițând părților interesate relevante să exploateze sinergiile și să reducă ineficiențele în procesul de extindere. De asemenea, în timp ce măsurile propuse vizează reducerea barierelor din calea accesului la infrastructurile fizice, ele nu prejudiciază în mod nejustificat drepturile de proprietate și mențin primatul negocierilor comerciale.

Măsurile propuse nu impun modele economice specifice. Ele lasă totodată deschisă posibilitatea ca statele membre să adopte dispoziții mai detaliate și, prin urmare, nu aduc atingere inițiativelor naționale aflate în curs, ci mai degrabă le completează. În schimb, ele vor permite statelor membre să valorifice rezultatele propriilor măsuri actuale și să le organizeze pe cele noi sau existente, alegând măsurile care corespund cel mai bine propriilor particularități, fără a impune în mod necesar costuri suplimentare.

Deși regulamentul propus are un anumit impact asupra drepturilor de proprietate, principiul proporționalității este respectat în totalitate.

Propunerea permite purtarea de negocieri comerciale pentru accesul la infrastructura fizică, fără a impune accesul conform unor clauze și condiții predefinite sau calculate în funcție de costuri. Ea prevede o listă orientativă de motive pentru care refuzul de a acorda accesul poate fi considerat rezonabil, cum ar fi caracterul adecvat, din punct de vedere tehnic, al infrastructurii fizice la care s-a solicitat accesul pentru a găzdui oricare dintre elementele rețelelor de comunicații electronice, absența disponibilității unui spațiu pentru a găzdui aceste elemente sau securitatea și integritatea rețelelor.

Propunerea prevede, pe de o parte, soluționarea litigiilor în cazul refuzurilor nerezonabile de acordare a accesului, luând, pe de altă parte, în considerare o serie de parametri pentru stabilirea tarifului de acces, cum ar fi impactul avut de accesul solicitat asupra planului de afaceri care stă la baza investițiilor realizate de operatorul de rețea, în special în cazul infrastructurilor fizice recent construite, utilizate pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice de mare viteză.

În ceea ce privește transparența infrastructurii fizice existente, propunerea nu se referă la toate infrastructurile fizice în general, ea vizându-le doar pe acelea care sunt adecvate pentru instalarea rețelelor de mare viteză. Propunerea permite totodată statelor membre să prevadă excepții generale pentru infrastructurile inadecvate din punct de vedere tehnic. În plus, ea urmărește să pună informațiile la dispoziție la cel mai mic cost. Din acest motiv, ea include obligații progresive, care să permită organizarea accesului la informațiile deja disponibile și recurgerea la anchete doar atunci când aceste informații nu sunt puse cu ușurință la dispoziție de către autoritățile publice sau furnizorii de comunicații electronice.

În ceea ce privește coordonarea lucrărilor de construcții civile, propunerea nu limitează libertatea economică a întreprinderilor: coinstalarea, de exemplu, nu este impusă părților care nu au optat pentru acest model comercial, decât în cazul în care lucrările sunt finanțate din fonduri publice. Dimpotrivă, scopul propunerii este de a permite încheierea unor acorduri comerciale privind coinstalarea, prin intermediul unei mai bune diseminări a informațiilor referitoare la lucrări de construcții civile viitoare.

În ceea ce privește infrastructura fizică interioară, obligația de a dota clădirile cu infrastructură fizică pregătită pentru rețele de mare viteză se limitează la clădirile noi și la cele supuse unor lucrări majore de renovare. În acest caz, costul este practic marginal – comparativ cu costul ridicat al postechipării cu infrastructură pasivă a clădirilor existente – el urmând a fi

probabil compensat de creșterea valorii imobilului. În plus, propunerea limitează totodată domeniul de aplicare al acestei obligații și la lucrările majore de renovare care necesită autorizație de construcție. Este prevăzută, de asemenea, posibilitatea ca statele membre să acorde excepții generale din motive de proporționalitate.

3.4 Drepturi fundamentale

A fost analizat impactul măsurilor propuse asupra drepturilor fundamentale.

Obligația operatorilor de rețea de a onora toate cererile rezonabile de acces la propria infrastructură fizică ar putea limita dreptul acestora de a desfășura o activitate comercială, precum și dreptul lor de proprietate, însă efectele adverse menționate sunt totuși atenuate de dispoziția conform căreia acest acces este acordat conform unor clauze și condiții echitabile, inclusiv în ceea ce privește prețul. În plus, această limitare trebuie considerată justificată și proporțională cu obiectivul reducerii costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză, deoarece ea ar reduce necesitatea de a efectua lucrări de inginerie civilă, care reprezintă aproape 80 % din costul instalării rețelelor. În ceea ce privește obligația operatorilor de rețea de a furniza informații minime privind infrastructurile existente, sunt prevăzute măsuri de salvagardare în ceea ce privește dreptul la protecția vieții private și protecția secretelor de afaceri, sub forma unor derogări justificate de secretele comerciale și de afaceri.

Obligația întreprinderilor care execută lucrări de construcții civile finanțate în totalitate sau parțial din fonduri publice de a satisface orice cerere rezonabilă de acces în vedere instalării unor elemente ale rețelelor de comunicații electronice de mare viteză ar putea restricționa dreptul de a desfășura o activitate comercială și dreptul de proprietate al acestora. Orice astfel de obligație s-ar aplica însă doar dacă ea nu ar implica niciun cost suplimentar în cadrul lucrărilor de construcții civile avute inițial în vedere și dacă cererea de coordonare este depusă cât mai curând posibil, dar, în orice caz, cu cel puțin o lună înainte de prezentarea proiectului final autorităților competente, pentru acordarea autorizației. În plus, această limitare trebuie considerată justificată și proporțională cu obiectivul reducerii costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză, deoarece ea ar permite operatorilor de rețele de comunicații electronice să acopere doar o parte din costul lucrărilor de construcții civile.

Obligația de a dota toate clădirile noi cu o infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețelele de mare viteză ar putea avea un impact asupra drepturilor de proprietate ale proprietarilor imobilului în cauză. Această limitare trebuie considerată justificată și proporțională cu obiectivul reducerii costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză, deoarece ea ar exclude orice fel de necesitate de a postechipa clădirile cu infrastructură fizică.

Dreptul unui furnizor de rețele publice de comunicații de a amplasa punctul terminus al propriei rețele la punctul de concentrare, în vederea accesării infrastructurii fizice pregătite pentru rețele de mare viteză, ar putea avea un impact asupra drepturilor de proprietate ale proprietarilor imobilului în cauză. Astfel de restricții sunt însă limitate de obligația impusă furnizorilor de rețele publice de comunicații de a reduce la minimum impactul asupra proprietății private și de a acoperi toate costurile conexe. În plus, această limitare trebuie considerată justificată și proporțională cu obiectivul reducerii costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză, deoarece ea ar permite operatorilor de rețele de comunicații electronice să realizeze economii de scară la instalarea propriilor rețele.

Dreptul furnizorilor de rețele publice de comunicații de a accesa orice infrastructură fizică interioară existentă pregătită pentru rețele de mare viteză, ar putea afecta drepturile de proprietate ale titularului dreptului de utilizare a infrastructurii fizice interioare. Această

restricție este însă limitată, deoarece accesul respectiv ar trebui acordat conform unor clauze rezonabile, iar restricția s-ar aplica numai în cazurile în care duplicarea este imposibilă din punct de vedere tehnic sau neviabilă din punct de vedere economic.

Dreptul părților vizate de restricțiile descrise mai sus la o cale de atac eficientă este garantat prin posibilitatea sesizării unui organism național competent de soluționare a litigiilor, care nu aduce atingere dreptului oricăreia dintre părți de a sesiza o instanță judecătorească.

3.5. Alegerea instrumentelor

Comisia propune un regulament, deoarece acest instrument prezintă garanția unei soluții cuprinzătoare, direct aplicabile, inclusiv în ceea ce privește totalitatea autorizațiilor necesare pentru instalarea rețelelor. El ne va permite să dispunem în scurt timp de instrumente de reducere a costurilor, reflectând astfel dinamica obiectivelor Agendei digitale pentru Europa, care trebuie atinse până în 2020.

Spre deosebire de o directivă, care ar implica acordarea unui interval de timp suplimentar pentru transpunerea de către statele membre, regulamentul va instaura rapid drepturile și obligațiile fundamentale necesare instalării de rețele în întreaga piață unică. În plus, prin natura sa, o directivă ar permite un grad ridicat de diferențiere în ceea ce privește punerea în aplicare a acelor drepturi și obligații, perpetuând astfel mozaicul de norme emergent. Dimpotrivă, un instrument juridic direct aplicabil va reduce fragmentarea existentă și va împiedica perpetuarea acesteia, punând accentul pe eliminarea anumitor obstacole specifice din calea dezvoltării unei piețe unice a rețelelor de comunicații electronice, pornind de la bunele practici existente, dar lăsând aspectele organizaționale în foarte mare măsură la latitudinea statelor membre. Furnizorilor trebuie să li se acorde un set de drepturi direct aplicabile în toate etapele planificării și extinderii rețelelor, pe care aceștia să le poată invoca în fața instanțelor naționale, nu doar împotriva statelor membre, ci și împotriva altor entități private, cum ar fi proprietarii de infrastructuri.

Având în vedere faptul că nucleul propunerii îl reprezintă definirea unor drepturi și obligații direct aplicabile în ansamblul pieței unice, regulamentul pare a fi preferabil unei directive, deoarece acest instrument juridic prezintă avantaje clare în materie de eficiență și eficacitate, creează condiții de concurență echitabile pentru cetățeni și întreprinderi și are un potențial sporit în ceea ce privește asigurarea aplicării sale în sectorul privat²⁶. În consecință, spre deosebire de o directivă, care necesită transpunerea în legislația națională, un regulament direct aplicabil garantează cu mai multă eficacitate impactul imediat, necesar pentru a contribui la realizarea obiectivelor Agendei digitale privind disponibilitatea benzii largi, până în 2020.

Avantajele considerabile ale măsurilor de reducere a costurilor, atât sub aspectul beneficiilor economice, cât și în ceea ce privește avantajele societale, sunt cu mult superioare oricăror sarcini administrative.

3.6. Structura propunerii. Principalele drepturi și obligații

Articolul 1 – Obiectiv și domeniu de aplicare

– Articolul 1 specifică obiectivul și domeniul de aplicare al regulamentului.

Articolul 2 – Definiții

²⁶

Rezoluția Parlamentului European din 14 iunie 2012 intitulată „Actul privind piața unică: următorii pași în direcția creșterii” [2012/2663(RSP)], punctul 10.

- Acest articol conține definiții care vin în completarea celor prevăzute de cadrul de reglementare al UE pentru comunicațiile electronice.

Articolul 3 – Acces la infrastructura fizică existentă

- Articolul 3 stabilește dreptul general al operatorilor de rețea de a oferi acces la propria infrastructură fizică și obligația operatorilor de rețea de a satisface, conform unor clauze și condiții echitabile, cererile rezonabile de acces la propria infrastructură fizică, prezentate în scopul instalării unor elemente de rețea de comunicații electronice.
- Se prevede un organism de soluționare a litigiilor care să examineze orice refuz sau litigiu referitor la clauze și condiții – această funcție va fi încredințată, în mod implicit, autorității naționale de reglementare (ANR).

Articolul 4 – Transparența infrastructurii fizice

- Articolul 4 prevede dreptul de acces la un set minim de informații privind infrastructura sau infrastructurile fizice existente și lucrările de construcții civile planificate.
- Acesta este însoțit de o obligație a operatorilor de rețea de a satisface cererile rezonabile de inspecții *in situ* a anumitor elemente ale propriei infrastructuri fizice.
- Soluționarea litigiilor privind inspecțiile *in situ* sau accesul la informații ar urma să fie încredințate unui organism de soluționare a litigiilor, în mod implicit autorității naționale de reglementare.

Articolul 5 – Coordonarea lucrărilor de construcții civile

- Acest articol conține dreptul de a negocia coordonarea lucrărilor de construcții civile.
- În plus, el impune întreprinderilor care efectuează lucrări de construcții civile finanțate din fonduri publice obligația de a satisface cererile rezonabile de încheiere a unor acorduri de coordonare a lucrărilor de construcții civile, conform unor clauze transparente și nediscriminatorii.

Articolul 6 – Acordarea autorizațiilor

- Acest articol conține dreptul de acces, pe cale electronică și prin intermediul unui punct de informare unic, la orice informații privind condițiile și procedurile aplicabile anumitor lucrări de construcții civile, precum și dreptul de a depune cereri de autorizare prin mijloace electronice, prin intermediul punctului respectiv. Punctul de informare facilitează și coordonează procesul de acordare a autorizațiilor și monitorizează respectarea termenelor-limită.
- În plus, el stabilește un termen-limită maxim general, dacă legislația națională sau cea a UE nu prevede un termen-limită și dreptul de a primi o decizie în timp util în legătură cu cererile de acordare a autorizațiilor.

Articolele 7-8 – Echipamente interioare

- Articolul 7 stabilește obligația de a dota clădirile noi, precum și clădirile care sunt supuse unor lucrări majore de renovare, cu o infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețelele de mare viteză, precum și obligația de a dota imobilele colective noi și pe cele vechi care sunt supuse unor lucrări majore de renovare cu un punct de concentrare localizat în interiorul sau în afara clădirii.

- Articolul 8 stipulează dreptul furnizorilor de rețele de comunicații electronice de a amplasa punctul terminus al propriilor echipamente de rețea la punctul de concentrare al clădirilor, dreptul operatorilor de comunicații electronice de a negocia accesul la orice infrastructură fizică interioară existentă, pregătită pentru rețelele de mare viteză și, în absența unei infrastructuri fizice interioare pregătite pentru rețelele de mare viteză, dreptul de a amplasa punctul terminus al propriilor echipamente de rețea în spațiul privat al abonatului, cu condiția reducerii la minimum a impactului asupra proprietății private și pe cheltuială proprie.

Articolele 9-11

- Aceste articole conțin dispoziții finale, inclusiv desemnarea organismelor competente și o obligație de revizuire a regulamentului, în termen de trei ani de la data intrării în vigoare.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Regulamentul propus nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁷,
având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²⁸,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Economia digitală aduce schimbări profunde pieței unice. Datorită caracterului său inovator, vitezei și dimensiunii sale transfrontaliere, ea are potențialul de a aduce integrarea pieței unice la un nou nivel. Uniunea vizează o economie digitală care produce avantaje economice și sociale sustenabile, bazate pe servicii online moderne și pe conexiuni rapide la internet. O infrastructură digitală de înaltă calitate stă practic la baza tuturor sectoarelor unei economii moderne și inovatoare și are o importanță strategică pentru coeziunea socială și teritorială. De aceea, toți cetățenii și toate întreprinderile trebuie să aibă oportunitatea de a face parte din economia digitală.
- (2) Recunoscând importanța extinderii benzii largi de mare viteză, statele membre au aprobat obiectivele ambițioase privind banda largă, stabilite în Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „Agenda digitală pentru Europa - promovarea digitală a creșterii în Europa”²⁹ („Agenda digitală”): acoperirea de bandă largă în procent de 100 % până în 2013 și viteze sporite de 30 Mbps pentru toate familiile, cu cel puțin 50 % dintre familii abonate la conexiuni la internet de peste 100 Mbps până în 2020.
- (3) Agenda digitală identifică, de asemenea, necesitatea elaborării unor politici de reducere a costurilor instalării benzii largi pe întreg teritoriul Uniunii, asigurând, printre altele, o planificare și o coordonare adecvate și reducând sarcina administrativă.

²⁷ JO C , [...], p [...].

²⁸ JO C , [...], p [...].

²⁹ COM (2010) 245; a se vedea și reexaminarea Agendei digitale, COM(2012) 784 final.

- (4) Luând în considerare necesitatea de a acționa la nivelul UE, pentru a asigura o mai bună acoperire de bandă largă, în special prin reducerea costurilor infrastructurilor de bandă largă de mare viteză³⁰, Actul privind piața unică II³¹ subliniază necesitatea depunerii unor eforturi suplimentare pentru a atinge rapid obiectivele stabilite în Agenda digitală pentru Europa, de exemplu prin soluționarea provocării reprezentate de investițiile în rețelele de mare viteză.
- (5) Extinderea rețelilor de comunicații electronice de mare viteză, fixe și pe suport radio, în întreaga Uniune necesită investiții substanțiale, din care o parte importantă este reprezentată de costul lucrărilor de construcții civile.
- (6) O mare parte a acestor costuri poate fi atribuită ineficiențelor din procesul de extindere, legate de utilizarea infrastructurilor pasive existente (cum ar fi conductele, țevile, gurile de vizitare, cabinetele, stâlpii, pilonii, instalațiile de antenă, turnurile și alte construcții de sprijin), blocajelor legate de coordonarea lucrărilor de construcții civile, procedurilor administrative greoaie de acordare a autorizațiilor și blocajelor legate de instalarea rețelilor în interiorul clădirilor.
- (7) Luarea de măsuri vizând creșterea eficienței în utilizarea infrastructurilor existente și reducerea costurilor și a obstacolelor legate de executarea lucrărilor de inginerie civilă noi ar trebui să contribuie în mod semnificativ la asigurarea unei instalări rapide și pe scară largă a rețelilor de comunicații electronice de mare viteză, menținând, în același timp, o concurență reală.
- (8) Unele state membre au adoptat măsuri menite a reduce costurile extinderii benzii largi. Extrapolarea acestor bune practici la nivelul întregii Uniuni ar putea constitui o contribuție importantă la instituirea unei piețe unice digitale. Aceste practici rămân însă rare și izolate. În plus, diferențele în materie de cerințe normative împiedică adesea cooperare dintre furnizorii de utilități publice și pot ridica bariere la intrare pentru noii operatori de rețea și noile oportunități de afaceri, întârziind dezvoltarea unei piețe unice a utilizării și instalării infrastructurilor fizice pentru rețelele de comunicații electronice de mare viteză. În cele din urmă, inițiativele luate la nivelul statelor membre nu par a fi întotdeauna holistice, cu toate că, pentru obținerea unui impact coerent și semnificativ, este esențial ca măsurile luate să acopere întregul proces de extindere și totalitatea sectoarelor de activitate.
- (9) Prezentul regulament urmărește să stipuleze unele drepturi și obligații minime, aplicabile în întreaga Uniune, pentru a facilita extinderea rețelilor de comunicații electronice de mare viteză și coordonarea transsectorială. Asigurarea unei armonizări minime a condițiilor concurențiale nu trebuie să aducă atingere bunelor practici existente și măsurilor în vigoare, adoptate la nivel național și local, care prevăd atât dispoziții și condițiile mai detaliate, cât și măsuri suplimentare în completarea acestor drepturi și obligații, în conformitate cu principiul subsidiarității.
- (10) În lumina principiului *lex specialis*, dacă sunt aplicabile mai multe măsuri de reglementare specifice, conforme cu legislația UE, acestea ar trebui să prevaleze asupra drepturilor și obligațiilor minime prevăzute de prezentul regulament. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere nici legislației Uniunii Europene, nici, în particular, oricărei măsuri de reglementare specifice, cum ar fi măsurile corective impuse întreprinderilor cu putere semnificativă pe piață, aplicate în

³⁰ Concluziile Consiliului European din 13-14 decembrie 2012, EUCO 205/12, punctul 17.

³¹ COM(2012) 573 final.

conformitate cu cadrul de reglementare al UE privind comunicațiile electronice [Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru)³², Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea)³³, Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul)³⁴, Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal)³⁵ și Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice³⁶].

- (11) Pentru operatorii de rețele de comunicații electronice, în special pentru noii intrați, reutilizarea infrastructurii fizice existente, inclusiv a celei aparținând altor furnizori de utilități publice, poate fi semnificativ mai eficace în vederea extinderii rețelor de comunicații electronice, în special în zone în care nu este disponibilă nicio rețea de comunicații electronice adecvată sau atunci când construirea unei noi infrastructuri fizice nu ar fi viabilă din punct de vedere economic. În plus, sinergiile dintre sectoare pot reduce în mod semnificativ necesitatea executării unor lucrări de construcții civile pentru instalarea de rețele de comunicații electronice, reducând, prin urmare, și costurile sociale și de mediu asociate acestora, cum ar fi poluarea, prejudiciile de orice natură și congestionarea traficului. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice nu doar furnizorilor de rețele de comunicații electronice, ci oricărui proprietar sau titular de drepturi de utilizare a unor infrastructuri fizice generalizate și extinse, adecvate pentru a găzdui elemente ale rețelor de comunicații electronice, cum ar fi rețelele fizice de furnizare a energiei electrice, a gazului, a apei și canalizării, energiei termice, precum și serviciile de transport.
- (12) Ținând seama de gradul lor scăzut de diferențiere, instalațiile fizice ale acestor rețele pot adesea să găzduiască, în același timp, o gamă largă de elemente ale rețelor de comunicații electronice, cum ar fi, de exemplu, cele capabile să furnizeze servicii de acces de bandă largă la viteze de minimum 30 Mbps, în conformitate cu principiul neutralității tehnologice, fără a afecta serviciul principal asigurat și la costuri de adaptare minime. Prin urmare, o infrastructură fizică destinată doar să găzduiască alte elemente ale unei rețele, fără a deveni ea însăși un element activ al rețelei, poate fi, în principiu, utilizată pentru a găzdui cabluri, echipamente sau orice alt element al rețelor de comunicații electronice, indiferent de natura utilizării sale principale sau de identitatea proprietarului. Fără a aduce atingere urmăririi interesului general specific, legat de furnizarea serviciului principal, ar trebui încurajate sinergiile dintre operatorii de rețea, pentru a contribui, în același timp, la atingerea obiectivelor Agendei digitale.
- (13) Pe de o parte, prezentul regulament ar trebui să nu aducă atingere nici vreuneia dintre măsurile de salvagardare necesare asigurării securității și integrității rețelor și

³² JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

³³ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

³⁴ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

³⁵ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.

³⁶ JO L 249, 17.9.2002, p. 21.

garantării faptului că serviciul principal furnizat de operatorul de rețea nu este afectat, iar pe de altă parte, existența în legislațiile naționale a unor norme generale care interzic operatorilor de rețea să negocieze accesul furnizorilor de rețele de comunicații electronice la infrastructurile fizice ar putea împiedica instituirea unei piețe a accesului la infrastructuri fizice. Aceste dispoziții ar trebui, prin urmare, eliminate. În același timp, măsurile prevăzute în prezentul regulament nu aduc atingere posibilității statelor membre de a face mai atractivă furnizarea de către operatorii de utilități publice a accesului la infrastructură, prin excluderea veniturilor încasate ca urmare a prestării acestui serviciu din baza de calcul a tarifelor facturate utilizatorilor finali, pentru activitățile lor principale, în conformitate cu legislația aplicabilă a UE.

- (14) Un operator de rețea poate refuza, din motive obiective, accesul la anumite infrastructuri fizice. În particular, o infrastructură fizică poate să nu fie adecvată din punct de vedere tehnic, din cauza unor circumstanțe specifice legate de infrastructurile la care s-a solicitat accesul, cum ar fi lipsa de spațiu disponibil. În mod similar, în circumstanțe specifice, partajarea infrastructurii poate pune în pericol securitatea și integritatea rețelelor sau poate compromite furnizarea serviciilor principale asigurate prin aceeași infrastructură. În plus, atunci când operatorul de rețea furnizează deja un acces fizic cu ridicata la infrastructura de rețea care ar răspunde nevoilor solicitantului de acces, accesul la infrastructura fizică subiacentă poate avea un impact economic negativ asupra modelului său comercial și asupra motivației de a investi, existând chiar posibilitatea ca el să implice o duplicare inutilă a elementelor rețelei. În același timp, cazurile în care obligațiile de acces la infrastructuri sunt impuse în temeiul cadrului de reglementare al Uniunii pentru comunicațiile electronice, cum ar fi întreprinderile cu putere semnificativă pe piață, ar fi deja acoperite de obligații reglementare specifice, cărora prezentul regulament nu ar trebui să le aducă atingere.
- (15) Atunci când furnizorii de rețele de comunicații electronice solicită accesul într-o anumită zonă, operatorii de rețele ar trebui să pună la dispoziție o ofertă de utilizare în comun a propriilor instalații, conform unor clauze și condiții echitabile, inclusiv în ceea ce privește prețul, cu excepția cazului în care accesul este refuzat din motive obiective. În funcție de circumstanțe, există o serie de elemente care ar putea influența condițiile de acordare a accesului, cum ar fi, de exemplu, eventualele costuri suplimentare de întreținere și adaptare, eventualele măsuri preventive de salvagardare care ar trebui adoptate pentru a limita efectele negative asupra securității și integrității rețelelor, eventualele dispoziții specifice în materie de răspundere civilă în caz de daune, utilizarea unor eventuale subvenții publice, acordate pentru construirea infrastructurii, inclusiv termenii și condițiile specifice asociate subvenției respective sau prevăzute de legislația națională, în conformitate cu legislația Uniunii sau eventualele constrângeri rezultate din dispoziții naționale care vizează protecția mediului, sănătatea publică, securitatea publică sau îndeplinirea obiectivelor de planificare urbană și regională.
- (16) În cazul unui dezacord în cadrul negocierilor comerciale privind condițiile și clauzele tehnice și comerciale, fiecare parte ar trebui să aibă posibilitatea de a apela la un organism de soluționare a litigiilor la nivel național, care să impună părților o soluție, pentru a evita un refuz nejustificat de negociere sau impunerea unor condiții nerezonabile. La stabilirea prețurilor de acordare a accesului, organismul de soluționare a litigiilor ar trebui să țină cont de investițiile făcute în infrastructura fizică. În cazul concret al accesului la infrastructuri fizice ale operatorilor de rețele de comunicații electronice, investițiile făcute în respectiva infrastructură pot contribui în mod direct la îndeplinirea obiectivelor Agendei digitale pentru Europa, iar concurența

din aval poate fi influențată prin parazitism. Prin urmare, orice obligație de acces ar trebui să țină seama de viabilitatea economică a acestor investiții, în funcție de eventualele calendare ale randamentului investițiilor, de eventualul impact al accesului asupra concurenței din aval, de eventuala depreciere a activelor rețelei la momentul cererii de acces, de eventualele argumente economice care stau la baza investiției făcute, în special în cazul infrastructurilor fizice recent construite, utilizate pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice de mare viteză, precum și de orice posibilitate de coinstalare oferită solicitantului de acces.

- (17) Pentru a planifica în mod eficace instalarea rețelelor de comunicații electronice de mare viteză și pentru a garanta o utilizare optimă a infrastructurilor existente adecvate pentru extinderea rețelelor de comunicații electronice, întreprinderile autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice ar trebui să poată avea acces la informații minime privind infrastructurile fizice disponibile în zona de instalare. Aceste informații minime ar trebui să permită evaluarea potențialului de utilizare a infrastructurii existente într-o anumită zonă, precum și reducerea daunelor cauzate oricăror infrastructuri fizice existente. Având în vedere numărul părților implicate și pentru a facilita accesul, inclusiv transsectorial și transnațional, la aceste informații minime, ele ar trebui să fie puse la dispoziție prin intermediul unui punct de informare unic. Acest punct de informare ar trebui să permită accesul la informațiile minime deja disponibile în format electronic, sub rezerva unor limitări destinate să garanteze securitatea și integritatea rețelelor sau să protejeze secretele comerciale și de afaceri legitime.
- (18) Deși nu impune nicio nouă obligație de cartografiere asupra statele membre, prezentul regulament prevede faptul că informațiile minime, colectate deja de organisme din sectorul public și disponibile în format electronic în conformitate cu inițiativele naționale și cu dreptul Uniunii [i.e. Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE)³⁷] ar trebui să fie puse la dispoziție, de exemplu, prin intermediul unor hiperlinkuri, într-un punct de informare unic, pentru a permite furnizorilor de rețele de comunicații electronice un acces coordonat la informațiile privind infrastructurile fizice, asigurând, în același timp, securitatea și integritatea tuturor acestor informații. Această transmitere de informații nu ar trebui să aducă atingere cerințelor de transparență aplicabile deja reutilizării informațiilor din sectorul public, în conformitate cu Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public³⁸. În cazul în care informațiile de care dispune sectorul public nu asigură un nivel corespunzător de cunoaștere a infrastructurii fizice existente pentru o anumită zonă sau un anumit tip de infrastructură, operatorii de rețea ar trebui să pună informațiile respective la dispoziția punctului de informare unic, la cererea acestuia.
- (19) În cazul în care informații minime nu sunt disponibile prin intermediul unui punct de informare unic, ar trebui, în orice caz, garantată posibilitatea ca operatorii de rețele de comunicații electronice să solicite în mod direct aceste informații specifice de la orice operator de rețea din zona în cauză. În plus, dacă cererea este rezonabilă și, în particular, dacă acest lucru este necesar, ținând cont de posibilitatea partajării unor infrastructuri fizice existente sau a coordonării unor lucrări de construcții civile, operatorilor de rețele de comunicații electronice ar trebui să li se acorde posibilitatea

³⁷ JO L 108, 25.4.2007, p. 1.

³⁸ JO L 345, 31.12.2003, p. 90.

de a efectua inspecții *in situ* și de a solicita informații cu privire la lucrările de construcții civile planificate, în condiții transparente, proporționale și nediscriminatorii și fără a aduce atingere măsurilor de salvagardare adoptate pentru a asigura securitatea și integritatea rețelelor și protejarea secretelor de afaceri și a secretelor comerciale. Operatorii de rețele înșiși sau punctele de informare unice proactive, abilitate să solicite aceste informații, ar trebui încurajați să facă dovadă de o transparență sporită în ceea ce privește lucrările de construcții civile planificate, în special în zonele de utilitate maximă, prin reorientarea operatorilor autorizați către aceste informații, ori de câte ori ele sunt disponibile.

- (20) În caz de litigiu privind accesul la informațiile referitoare la infrastructuri fizice, în vederea instalării de rețele de comunicații electronice de mare viteză, punctul de informare unic ar trebui să poată soluționa aceste litigii printr-o decizie cu caracter obligatoriu, fără a aduce atingere posibilității ca oricare dintre părți să înainteze cazul unei instanțe judecătorești.
- (21) Coordonarea lucrărilor de construcții civile legate de infrastructurile fizice poate asigura economii semnificative și poate reduce la minimum inconvenientele pentru zona afectată de instalarea de noi rețele de comunicații electronice. Din acest motiv, ar trebui să fie interzise constrângerile normative care împiedică, în general, negocierile dintre operatorii de rețea purtate în vederea coordonării acestor lucrări cu scopul de a instala și rețele de comunicații electronice de mare viteză. Cu toate acestea, în cazul lucrărilor de construcții civile care nu sunt finanțate din fonduri publice, nu ar trebui adusă atingere dreptului părților interesate de a încheia acorduri de coordonare a lucrărilor de construcții civile în conformitate cu propriile planuri investiționale și de afaceri și cu calendarul pe care doresc să-l urmeze.
- (22) Lucrările de construcții civile finanțate în totalitate sau parțial din fonduri publice ar trebui să urmărească optimizarea efectului pozitiv pentru colectivitate, prin exploatarea externalităților pozitive ale acestor lucrări în toate sectoarele și prin asigurarea unor șanse egale de partajare a infrastructurii fizice disponibile și a celei planificate, în scopul instalării unor rețele de comunicații electronice. Aceasta nu ar trebui să influențeze în mod negativ obiectivul principal al lucrărilor de construcții civile finanțate din fonduri publice, însă este oportun ca întreprinderile care execută lucrările de construcții civile în cauză să satisfacă, în condiții proporționale, nediscriminatorii și transparente și fără a aduce atingere normelor aplicabile în materie de ajutoare de stat, acele cereri de coordonare a instalării de elemente ale rețelelor de comunicații electronice de mare viteză, care sunt rezonabile și depuse la timp și care vizează, de exemplu, acoperirea tuturor costurilor suplimentare și minimizarea modificărilor aduse planurilor inițiale. Ar trebui prevăzute proceduri specifice care să garanteze soluționarea rapidă a litigiilor referitoare la negocierea acestor acorduri de coordonare, în condiții rezonabile, proporționale, nediscriminatorii și transparente. Aceste dispoziții nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a rezerva capacitate pentru rețelele de comunicații electronice, chiar în absența unor solicitări specifice, în vederea satisfacerii unei cereri viitoare de infrastructuri fizice, pentru a maximiza valoarea lucrărilor de construcții civile sau de a adopta măsuri care să vizeze drepturi similare de a coordona lucrări de construcții civile pentru operatori ai altor tipuri de rețele, cum ar fi cele de gaze sau energie electrică.
- (23) Pentru a proteja interesele generale ale statelor membre și ale Uniunii, ar putea fi necesar un anumit număr de autorizații diferite pentru instalarea rețelelor de comunicații electronice sau a noilor elemente de rețea, cum ar fi autorizații de construcție, urbanism, mediu etc. Numărul de autorizații necesare pentru instalarea

diferitelor tipuri de rețele de comunicații electronice și caracterul local al instalării pot atrage după sine aplicarea unor proceduri și condiții diverse. Garantând, pe de o parte, dreptul fiecărei autorități competente de a fi implicată și de a-și menține prerogativele decizionale în conformitate cu principiul subsidiarității, crearea unui punct de informare unic care să ofere informații privind ansamblul procedurilor și al condițiilor generale aplicabile lucrărilor de construcții civile ar putea reduce, totodată, complexitatea și spori eficiența și transparența, în special pentru operatorii nou-intrați sau pentru cei de dimensiuni mai mici, care nu sunt activi în zona respectivă. În plus, întreprinderile care instalează rețele de comunicații electronice ar trebui să aibă dreptul de a-și prezenta cererile de autorizare prin intermediul unui punct de contact unic, însărcinat cu coordonarea diferitelor proceduri și cu monitorizarea respectării termenelor legale de adoptare a deciziilor. Acest punct de contact unic ar trebui să joace rolul de „ghișeu unic”, fără a exercita în mod necesar competențe decizionale, cu excepția cazului în care aceste competențe îi sunt conferite de legislația națională.

- (24) Pentru a se asigura că procedurile de acordare a autorizațiilor nu acționează ca bariere în calea investițiilor și că ele nu au un efect negativ asupra pieței unice, decizia de acordare sau nu a autorizației ar trebui să fie, în orice caz, disponibilă cel târziu în termen de șase luni, fără a aduce atingere altor termene-limită sau obligații specifice stabilite pentru buna desfășurare a procedurii, care sunt aplicabile procedurii de acordare a autorizațiilor în conformitate cu legislația națională sau cea a Uniunii. Această decizie poate avea caracter tacit sau explicit, în funcție de dispozițiile legale aplicabile. În plus, orice întârziere în luarea deciziei de acordare a autorizațiilor ar trebui să declanșeze dreptul la despăgubire în favoarea întreprinderilor care au solicitat aceste autorizații, dacă acestea pot dovedi faptul că au suferit daune cauzate de respectiva întârziere. Acest drept ar trebui să fie exercitat în conformitate cu garanțiile procedurale și juridice prevăzute de legislațiile naționale.
- (25) Pentru a se asigura că aceste proceduri de acordare a autorizațiilor sunt încheiate în termene rezonabile, statele membre pot institui diferite măsuri de salvagardare, cum ar fi aprobarea tacită sau pot lua măsuri de simplificare a procedurilor de acordare a autorizațiilor, *inter alia*, prin reducerea numărului de autorizații necesare pentru instalarea rețelelor de comunicații electronice sau prin exceptarea de la procedura de acordare a autorizațiilor a anumitor categorii de lucrări de construcții civile de mică amploare ori standardizate. Autoritățile, la nivel național, regional sau local, ar trebui justifice orice refuz de acordare a autorizațiilor ce țin de competența lor, pe baza unor criterii și condiții transparente, nediscriminatorii, obiective și proporționale. Aceste dispoziții nu ar trebui să aducă atingere niciunei măsuri adoptate de statele membre în vederea exceptării de la procedura de acordare a autorizațiilor a anumitor elemente ale rețelelor de comunicații electronice, fie ele active sau pasive.
- (26) Atingerea obiectivelor Agendei digitale impune extinderea infrastructurii cât mai aproape de utilizatorul final, respectându-se în același timp pe deplin principiul proporționalității în ceea ce privește orice limitare a dreptului de proprietate ce decurge din urmărirea interesului general. Ar trebui facilitată existența unor rețele de comunicații electronice de mare viteză care se extind până la utilizatorul final, garantându-se, în același timp, neutralitatea tehnologică, de exemplu prin infrastructuri fizice interioare pregătite pentru rețelele de mare viteză. Având în vedere faptul că instalarea unor miniconducte în timpul construcției clădirii presupune doar o creștere limitată a costurilor, în timp ce postechiparea clădirilor cu infrastructură de mare viteză poate reprezenta o parte semnificativă din costul instalării rețelelor de mare viteză, toate clădirile noi sau supuse unor lucrări majore de renovare ar trebui să fie

echipate cu o infrastructură fizică care să permită conectarea utilizatorilor finali la rețelele de mare viteză. În plus, pentru a extinde rețelele de comunicații electronice de mare viteză, imobilele colective noi, precum și cele supuse unor lucrări majore de renovare, ar trebui să fie echipate cu un punct de acces sau de concentrare, prin care furnizorul să poată accesa rețeaua interioară. În practică, aceasta ar însemna că dezvoltatorii imobiliari ar trebui să prevadă instalarea de conducte goale, de la fiecare locuință către un punct de concentrare amplasat în interiorul sau în afara clădirii. Pot exista situații, cum ar fi imobile individuale noi sau anumite categorii de lucrări majore de renovare executate în zone izolate, în care, din motive obiective, perspectiva instalării unei conexiuni de mare viteză este considerată prea îndepărtată pentru a justifica costurile suplimentare asociate instalării unei infrastructuri fizice interioare pregătite pentru rețelele de mare viteză și/sau a unui punct de concentrare.

- (27) Atunci când furnizorii de rețele de comunicații publice instalează rețele de mare viteză într-o anumită zonă, se pot realiza importante economii de scară dacă aceștia pot amplasa punctul terminus al propriei rețele în punctul de concentrare al clădirii, indiferent dacă proprietarii, coproprietarii sau rezidenții și-au manifestat explicit interesul pentru serviciul respectiv în acel moment, însă cu condiția ca impactul asupra proprietății private să fie redus la minimum, prin utilizarea infrastructurii fizice existente și restaurarea zonei afectate. Odată ce punctul terminus al rețelei este amplasat în punctul de concentrare, conectarea unui nou client poate fi realizată la un cost mult mai redus, prin accesarea de exemplu a unui segment vertical al infrastructurii pregătite pentru rețelele de mare viteză din interiorul clădirii, atunci când aceasta există deja.
- (28) Având în vedere avantajele sociale care decurg din incluziunea digitală și luând în considerare aspectele economice legate de instalarea rețelelor de comunicații electronice de mare viteză, în cazurile în care nu există nici infrastructuri pasive sau active pregătite pentru rețelele de mare viteză care să deservească spațiile utilizatorilor finali, nici alternative de a furniza rețele de comunicații electronice de mare viteză către utilizatorii finali, orice furnizor de rețele publice de comunicații ar trebui să aibă dreptul de a amplasa punctul terminus al propriei rețele într-un spațiu privat, pe cheltuială proprie, dacă a obținut acordul abonatului și cu condiția reducerii la minimum a impactului asupra proprietății private, de exemplu, atunci când este posibil, prin reutilizarea infrastructurii fizice existente, disponibile în clădire, sau prin asigurarea restaurării complete a zonelor afectate.
- (29) Fără a se aduce atingere sarcinilor încredințate autorităților naționale de reglementare în temeiul cadrului de reglementare al Uniunii pentru comunicațiile electronice, în absența unei desemnări specifice de către statele membre, pentru a se asigura luarea unor deciziilor de soluționare a litigiilor coerente, funcțiile de această natură, prevăzute de prezentul regulament, ar trebui să fie atribuite autorităților care îndeplinesc sarcinile prevăzute la articolul 20 din Directiva 2002/21/CE, luându-se în considerare expertiza disponibilă și garanțiile de independență și imparțialitate. Cu toate acestea, în conformitate cu principiul subsidiarității, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca statele membre să alocе sarcinile normative prevăzute de prezentul regulament unor autorități care le pot îndeplini cu mai mult succes, în conformitate cu sistemul constituțional național de atribuire a competențelor și puterilor și cu cerințele prevăzute de prezentul regulament.
- (30) Oricare ar fi organismul desemnat de statul membru pentru soluționarea litigiilor, acesta ar trebui să garanteze imparțialitatea și independența față de părțile implicate.

De asemenea, autoritățile desemnate ar trebui să dispună de resurse și competențe de sancționare corespunzătoare, în cazul nerespectării deciziilor adoptate.

- (31) Pentru a garanta eficacitatea punctelor de informare prevăzute de prezentul regulament, statele membre care decid să desemneze organisme, altele decât autoritatea națională de reglementare, pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolul 20 din Directiva 2002/21/CE, ar trebui să se asigure că în aceste puncte de informare sunt puse la dispoziție resursele corespunzătoare, precum și informațiile relevante privind o anumită zonă, la un nivel de agregare optim, atunci când pot fi garantate câștiguri de eficiență valoroase în îndeplinirea sarcinilor alocate (de exemplu, cadastrul). În acest sens, statele membre pot lua în considerare posibilele sinergii și economii de scară cu ghișeele unice, în sensul articolului 6 din Directiva 2006/123/CE din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (Directiva privind serviciile), pentru a clădi pe structurile existente și a maximiza avantajele utilizatorilor finali.
- (32) Deoarece obiectivele acțiunii propuse vizează facilitarea instalării de infrastructuri fizice pregătite pentru rețelele de comunicații electronice de mare viteză în întreaga Uniune și nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci, datorită dimensiunilor sau efectelor acțiunii, ele pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (33) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în particular de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, mai ales dreptului la protecția vieții private și la protecția secretelor comerciale, libertății de a desfășura o activitate comercială, dreptului la proprietate și dreptului la o cale de atac eficientă. Prezentul regulament trebuie să fie aplicat de statele membre în conformitate cu aceste drepturi și principii.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

1. Obiectivul prezentului regulament este să faciliteze și să stimuleze extinderea rețelelor de comunicații electronice de mare viteză, prin măsuri care promovează utilizarea în comun a infrastructurilor fizice existente și permit instalarea mai eficientă a unora noi, pentru a reduce costurile asociate extinderii acestor rețele.
2. Prezentul regulament se aplică tuturor lucrărilor de construcții civile și infrastructurilor fizice definite la articolul 2.
3. Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor statelor membre de a menține sau a introduce măsuri conforme cu legislația Uniunii care să conțină dispoziții mai detaliate decât cele prevăzute de prezentul regulament.
4. Prezentul regulament nu aduce atingere Directivei 2002/21/CE, Directivei 2002/20/CE, Directivei 2002/19/CE, Directivei 2002/22/CE și Directivei 2002/77/CE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute în directivele 2002/21/CE, 2002/20/CE, 2002/19/CE, 2002/22/CE și 2002/77/CE.

De asemenea, se aplică următoarele definiții:

(1) „operator de rețea” înseamnă un furnizor de rețea de comunicații electronice, precum și o întreprindere care furnizează o infrastructura fizică, destinată să furnizeze: un serviciu de producție, transport sau distribuție a gazului, a energiei electrice, inclusiv iluminatul public, a energiei termice și a apei, inclusiv evacuarea sau tratarea apelor reziduale și a apelor uzate; servicii de transport, inclusiv căile ferate, drumurile, porturile și aeroporturile;

(2) „infrastructură fizică” înseamnă orice element al unei rețele care nu este activ, cum ar fi țevile, pilonii, conductele, camerele de control, gurile de vizitare, cabinetele, clădirile sau intrările în clădiri, instalațiile de antenă, turnurile, stâlpii și facilitățile asociate acestora;

(3) „rețea de comunicații electronice de mare viteză” înseamnă o rețea de comunicații electronice capabilă să asigure servicii de acces de bandă largă la viteze de minimum 30 Mbps.

(4) „lucrare de construcții civile” înseamnă rezultatul unui ansamblu de lucrări de construcții civile care, în sine, este suficient pentru a îndeplini o funcție economică sau tehnică și care presupune existența unuia sau mai multor elemente ale unei infrastructuri fizice;

(5) „organism din sectorul public” înseamnă un stat, o autoritate regională sau locală, un organism de drept public sau o asociație formată din una sau mai multe astfel de autorități sau din unul sau mai multe astfel de organisme de drept public;

(6) „organism de drept public” înseamnă orice organism:

(a) instituit în mod expres pentru a îndeplini cerințe de interes general, care nu au caracter industrial sau comercial,

(b) care are personalitate juridică;

(c) care este finanțat, în cea mai mare parte sau în totalitate, de stat, de autoritățile regionale sau locale ori de alte organisme de drept public; a cărui gestionare face obiectul unei supravegheri exercitate de respectivele autorități sau organisme; sau care are un consiliu administrativ, de conducere ori de supraveghere al cărui membri sunt numiți în proporție de peste 50 % de stat, de autorități locale sau regionale ori de alte organisme de drept public,

(7) „infrastructură fizică interioară” înseamnă infrastructura fizică existentă în spațiul utilizatorului final, inclusiv elementele aflate în coproprietate, destinată să găzduiască rețele de acces cablate și/sau pe suport radio, în cazurile în care aceste rețele de acces sunt capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice și să conecteze punctul de concentrare al clădirii cu punctul terminus al rețelei;

(8) „infrastructură fizică internă pregătită pentru rețele de mare viteză” înseamnă infrastructura fizică din interiorul clădirilor destinată a găzdui elemente ale rețelelor de comunicații electronice de mare viteză;

(9) „lucrări majore de renovare” înseamnă lucrări de construcții sau lucrări de inginerie civilă executate în spațiul utilizatorului final, care includ modificări structurale ale infrastructurii fizice interioare și care necesită o autorizație de construcție;

(10) „autorizație” înseamnă o decizie oficială sau implicită luată de o autoritate competentă, ca urmare a oricărei proceduri prin care o persoană este obligată să ia măsurile necesare pentru a executa, în mod legal, lucrări de construcții sau de inginerie civilă.

Articolul 3

Accesul la infrastructura fizică existentă

1. Fiecare operator de rețea are dreptul de a oferi accesul la propria infrastructură fizică în vederea instalării de elemente ale rețelelor de comunicații electronice de mare viteză.

2. Ca răspuns la o cerere scrisă primită din partea unei întreprinderi autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice, fiecare operator de rețea are obligația de a satisface, conform unor clauze și condiții echitabile, toate cererile rezonabile de acces la propria infrastructură fizică, inclusiv prețul, în vederea instalării unor elemente ale rețelelor de comunicații electronice de mare viteză.

3. Orice refuz de acordare a accesului trebuie să se bazeze pe criterii obiective, care pot fi legate, în mod particular, de:

(a) caracterul adecvat, din punct de vedere tehnic, al infrastructurii fizice la care a fost solicitat accesul pentru a găzdui oricare dintre elementele rețelelor de comunicații electronice menționate la alineatul (2);

(b) disponibilitatea de spațiu pentru a găzdui elementele menționate la litera (a);

(c) integritatea și securitatea tuturor rețelelor deja instalate;

(d) riscul de interferențe grave dintre serviciile de comunicații electronice preconizate și celelalte servicii furnizate cu ajutorul aceleiași infrastructuri fizice;

(e) disponibilitatea unor mijloace alternative de furnizare cu ridicata a accesului fizic la infrastructura de rețea, oferite de operatorul de rețea și adecvate pentru furnizarea de rețele de comunicații electronice de mare viteză.

Operatorul de rețea menționează motivele oricărui refuz, în termen de o lună de la cererea scrisă de acces.

4. Dacă se refuză acordarea accesului sau dacă, în termen de două luni de la cererea scrisă de acces, nu se ajunge la un acord privind clauze și condiții specifice, cum ar fi prețul, fiecare parte are dreptul de a înainta chestiunea organismelor naționale competente de soluționare a litigiilor.

5. Ținând seama pe deplin de principiul proporționalității, organismul național de soluționare a litigiilor menționat la alineatul (4) emite o decizie cu caracter obligatoriu pentru a soluționa litigiul inițiat în conformitate cu alineatul (4), precizând, după caz, termenii, condițiile și prețurile echitabile, în cel mai scurt interval de timp posibil și, în orice caz, în termen de patru luni, fără a aduce atingere posibilității ca oricare dintre părți să înainteze cazul unei instanțe judecătorești. Orice preț stabilit de organismul de soluționare a litigiilor ia în considerare impactul avut de accesul solicitat asupra planului de afaceri care stă la baza investițiilor realizate de operatorul de rețea căruia i se solicită accesul, în special în cazul infrastructurilor fizice recent construite, utilizate pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice de mare viteză.

Articolul 4

Transparență în ceea ce privește infrastructura fizică

1. Pentru a solicita accesul la infrastructura fizică în conformitate cu articolul 3, orice întreprindere autorizată să furnizeze rețele de comunicații electronice are dreptul de a accesa, la cerere, prin intermediul unui punct de informare unic, următorul set de informații minime privind infrastructura fizică existentă a oricărui operator de rețea:

- (a) amplasarea, ruta și coordonatele geografice;
- (b) dimensiunea, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii;
- (c) numele proprietarului sau al titularului drepturilor de utilizare a infrastructurii fizice și un punct de contact.

Întreprinderea care solicită accesul specifică zona vizată de o eventuală instalare a unor elemente ale rețelelor de comunicații electronice de mare viteză.

Accesul la informațiile minime pentru zona respectivă se acordă fără întârziere, în format electronic, în condiții proporționale, nediscriminatorii și transparente. Accesul la informațiile minime poate fi limitat de punctul de informare unic numai atunci când acest lucru este considerat necesar pentru asigurarea securității și integrității rețelelor sau păstrarea secretelor comerciale sau de afaceri.

Punctul de informare unic garantează că accesul la informațiile minime acordat conform prezentului alineat este disponibil până cel târziu la *[Oficiul pentru Publicații: vă rugăm introduceți data exactă: intrarea în vigoare a prezentului regulament + 12 luni]*.

2. Orice organism din sectorul public care, datorită sarcinilor sale, deține, în format electronic, informațiile minime privind infrastructura fizică a unui operator de rețea, menționate la alineatul (1), pune aceste informații la dispoziția punctului de informare unic, prin mijloace electronice, până la *[Oficiul pentru Publicații: vă rugăm introduceți data exactă: intrarea în vigoare a prezentului regulament + 6 luni]*. Orice actualizare a acestor informații și orice noi informații minime, precum cele menționate la alineatul (1), primite de organismul din sectorul public sunt puse la dispoziția punctului de informare unic în termen de o lună de la primire.

3. În cazul în care informațiile minime menționate la alineatul (1) nu sunt deținute de organisme din sectorul public în conformitate cu alineatul (2), la cererea expresă a punctului de informare unic, orice operator de rețea pune la dispoziție, în format electronic, informațiile minime menționate la alineatul (1) referitoare la infrastructura sa fizică, în termen de o lună de la data cererii. Operatorul de rețea pune la dispoziția punctului de informare unic orice actualizare a informațiilor minime furnizate, în termen de o lună de la modificarea efectivă a rețelei fizice care antrenează modificarea informațiilor minime.

4. Atunci când informațiile minime menționate la alineatul (1) nu sunt disponibile prin intermediul punctului de informare unic, operatorii de rețea oferă acces la aceste informații în baza unei cereri scrise formulate de o întreprindere autorizată să furnizeze rețele de comunicații electronice. Cererea trebuie să specifice zona vizată de instalarea de elemente ale rețelelor de comunicații electronice de mare viteză. Accesul la informații se acordă în termen de o lună de la solicitarea scrisă, în condiții proporționale, nediscriminatorii și transparente, fără a aduce atingere limitărilor menționate la alineatul (1).

5. În baza unei cereri scrise din partea unei întreprinderi autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice, operatorii de rețea satisfac cererile rezonabile de inspecție *in situ* ale unor elemente specifice ale propriilor infrastructuri fizice. Cererea specifică elementele vizate ale rețelei, în vederea instalării unor elemente ale rețelelor de comunicații electronice de mare

viteză. Autorizațiile de efectuare a inspecțiilor *in situ* ale elementelor de rețea specificate se acordă în condiții transparente, nediscriminatorii și proporționale, în termen de o lună de la data cererii scrise, fără a aduce atingere limitărilor menționate la alineatul (1).

6. În baza unei cereri scrise a unei întreprinderi autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice, orice operator de rețea pune la dispoziție următorul set de informații minime privind acele lucrări de construcții civile aflate în curs de desfășurare sau planificate, legate de propria infrastructură fizică, pentru care fie a fost deja acordată o autorizație, fie o procedură de acordare a autorizației se află în curs de desfășurare, fie o primă depunere a cererii de autorizație pe lângă autoritățile competente este prevăzută în următoarele șase luni:

- (a) amplasarea și tipul lucrărilor;
- (b) elementele de rețea vizate;
- (c) data estimată de începere a lucrărilor și durata acestora;
- (d) un punct de contact.

Cererea unei întreprinderi autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice trebuie să se specifice zona vizată de instalarea unor elemente ale rețelelor de comunicații electronice de mare viteză. În termen de două săptămâni de la data cererii scrise, operatorii de rețea furnizează informațiile solicitate în condiții proporționale, nediscriminatorii și transparente, fără a aduce atingere limitărilor menționate la alineatul (1).

7. Operatorul de rețea poate refuza cererea prezentată în temeiul alineatului (6), dacă:

- a pus la dispoziția publicului informațiile solicitate, în format electronic, sau dacă
- accesul la aceste informații este asigurat prin intermediul unui punct de informare unic.

8. La cerere, orice operator de rețea pune la dispoziția unui punct de informare unic setul de informații minime menționat la alineatul (6).

9. În caz de litigiu privind drepturile și obligațiile prevăzute la alineatele (4)-(7), fiecare parte este îndreptățită să prezinte cazul unui organism național de soluționare a litigiilor. Ținând seama pe deplin de principiul proporționalității, organismul responsabil de soluționarea litigiilor adoptă o decizie cu caracter obligatoriu pentru soluționarea litigiului, în cel mai scurt interval de timp posibil și, în orice caz, în termen de două luni, fără a aduce atingere posibilității ca oricare dintre părți să înainteze cazul unei instanțe judecătorești.

10. Statele membre pot prevedea derogări de la obligațiile prevăzute la alineatele (1)-(5), în cazul infrastructurilor fizice existente considerate inadecvate, din punct de vedere tehnic, pentru instalarea de rețele de comunicații electronice de mare viteză. Aceste măsuri trebuie să fie motivate în mod corespunzător, în acest sens. Părților interesate li se oferă posibilitatea de a formula comentarii privind măsurile propuse, într-un interval de timp rezonabil. Orice astfel de măsură este notificată Comisiei.

Articolul 5

Coordonarea lucrărilor de construcții civile

1. Orice operator de rețea are dreptul de a negocia acorduri privind coordonarea lucrărilor de construcții civile cu întreprinderi autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice, în vederea instalării unor elemente ale rețelelor de comunicații electronice de mare viteză.

2. Orice întreprindere care execută lucrări de construcții civile, finanțate în totalitate sau parțial din fonduri publice, satisface toate cererile rezonabile, formulate de întreprinderi autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice în vederea instalării unor elemente ale

rețelilor de comunicații electronice de mare viteză, referitoare la încheierea unor acorduri de coordonare a lucrărilor de construcții civile, în condiții transparente și nediscriminatorii, cu condiția ca acest lucru să nu antreneze niciun cost suplimentar pentru lucrările de construcții civile avute inițial în vedere și ca cererea de coordonare să fie depusă cât mai curând posibil și, în orice caz, cu cel puțin o lună înainte de prezentarea proiectului final autorităților competente, în vederea acordării autorizației.

3. În cazul în care, în termen de o lună de la cererea oficială de negociere, nu se ajunge la un acord cu privire la coordonarea lucrărilor de construcții civile în conformitate cu alineatul (2), oricare dintre părți are dreptul de a sesiza organismul național competent de soluționare a litigiilor.

4. Ținând seama pe deplin de principiul proporționalității, organismul național de soluționare a litigiilor menționat la alineatul (3) adoptă o decizie cu caracter obligatoriu pentru a soluționa litigiul inițiat în conformitate cu alineatul (3), inclusiv pentru a stabili condiții, clauze și, după caz, tarife echitabile și nediscriminatorii, în cel mai scurt interval de timp posibil și, în orice caz, în termen de două luni, fără a aduce atingere posibilității ca oricare dintre părți să înainteze cazul unei instanțe judecătorești.

5. În cazul lucrărilor de construcții civile cu valoare nesemnificativă, statele membre pot prevedea excepții de la obligațiile prevăzute la prezentul articol. Aceste măsuri trebuie motivate în mod corespunzător, în acest sens. Părților interesate li se oferă posibilitatea de a comenta proiectul de măsuri, într-un interval de timp rezonabil. Orice astfel de măsură este notificată Comisiei.

Articolul 6 *Acordarea autorizațiilor*

1. Orice întreprindere autorizată să furnizeze rețele de comunicații electronice are dreptul de a accesa, la cerere, prin mijloace electronice, într-un punct de informare unic, orice informații privind condițiile și procedurile aplicabile acordării autorizațiilor pentru lucrările de construcții civile necesare în vederea instalării unor elemente ale rețelilor de comunicații electronice de mare viteză, inclusiv orice derogări aplicabile acestor elemente, în ceea ce privește o parte sau totalitatea autorizațiilor impuse de legislația națională.

2. Orice întreprindere autorizată să furnizeze rețele de comunicații electronice are dreptul de a depune, prin mijloace electronice, într-un punct de informare unic, cereri de autorizare referitoare la lucrări de construcții civile necesare în vederea instalării unor elemente ale rețelilor de comunicații electronice de mare viteză. Punctul de informare unic facilitează și coordonează procesul de acordare a autorizațiilor. În particular, acesta garantează faptul că cererile sunt transmise tuturor autorităților competente implicate în acordarea autorizațiilor aplicabile lucrărilor de construcții civile în cauză și monitorizează respectarea termenelor aplicabile în conformitate cu alineatul (3).

3. Autoritățile competente acordă sau refuză să acorde autorizațiile în termen de șase luni de la primirea unei cereri, fără a aduce atingere altor termene-limită sau obligații specifice prevăzute pentru buna desfășurare a procedurii, care sunt aplicabile procedurii de acordare a autorizațiilor în conformitate cu legislația națională sau cu cea a Uniunii. Orice refuz trebuie să fie justificat în mod corespunzător, pe baza unor criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.

4. Orice întreprindere autorizată să furnizeze rețele de comunicații electronice care a suferit un prejudiciu ca urmare a nerespectării termenelor-limită aplicabile în conformitate cu

alineatul (3) are dreptul să primească, din partea autorității competente, despăgubiri pentru daunele suferite, în conformitate cu legislația națională.

Articolul 7

Echipamente interioare

1. Toate clădirile nou construite la locația utilizatorului final, inclusiv elementele aflate în proprietate comună, pentru care au fost depuse cereri de autorizație de construcție, după [Oficiul pentru Publicații: vă rugăm să introduceți data exactă a intrării în vigoare a prezentului regulament], sunt echipate cu o infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețelele de mare viteză, până la punctele terminus ale rețelei. Aceeași obligație se aplică lucrărilor majore de renovare, pentru care s-a depus o cerere de acordare a autorizației de construcție după [Oficiul pentru Publicații: vă rugăm să introduceți data exactă a intrării în vigoare a prezentului regulament].

2. Toate imobilele colective nou-construite pentru care s-au depus cereri de acordare a autorizațiilor de construcție după [Oficiul pentru Publicații: vă rugăm să introduceți data exactă a intrării în vigoare a prezentului Regulament] sunt dotate cu un punct de concentrare, situat în interiorul sau în afara clădirii și accesibil furnizorilor de rețele de comunicații electronice, prin intermediul căruia se pune la dispoziție conectarea la infrastructura internă pregătită pentru rețelele de mare viteză. Aceeași obligație se aplică lucrărilor majore de renovare care vizează imobilele colective, pentru care s-a depus o cerere de acordare a autorizației de construcție după [Oficiul pentru Publicații: vă rugăm să introduceți data exactă a intrării în vigoare a prezentului regulament].

3. Statele membre pot să prevadă exceptarea anumitor categorii de clădiri, în particular a imobilelor individuale sau a celor supuse unor lucrări majore de renovare, de la obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2), în cazul în care costul îndeplinirii acestor obligații este disproporționat. Aceste măsuri trebuie să fie motivate în mod corespunzător. Părților interesate li se oferă posibilitatea de a formula comentarii privind măsurile propuse, într-un interval de timp rezonabil. Toate măsurile de acest tip sunt notificate Comisiei.

Articolul 8

Accesul la echipamentele interioare

1. Orice furnizor de rețele publice de comunicații are dreptul de a amplasa punctul terminus al propriei rețele în punctul de concentrare, pe cheltuială proprie și cu condiția să reducă la minimum impactul asupra proprietății private, în vederea accesării infrastructurii fizice interioare pregătite pentru rețelele de mare viteză.

2. Orice furnizor de rețele publice de comunicații are dreptul de a accesa orice infrastructură fizică interioară existentă, pregătită pentru rețelele de mare viteză, în condiții rezonabile, atunci când duplicarea este imposibilă din punct de vedere tehnic sau neviabilă din punct de vedere economic. Titularului dreptului de utilizare a infrastructurii fizice interioare acordă accesul conform unor clauze și condiții nediscriminatorii.

3. Dacă, în termen de două luni de la cererea oficială de acces nu se ajunge la un acord privind accesul în conformitate cu alineatul (1) sau (2), ambele părți au dreptul de a supune chestiunea organismului național de soluționare a litigiilor competent, pentru ca acesta să evalueze conformitatea cu cerințele prevăzute în cele două alineate menționate. Ținând seama pe deplin de principiul proporționalității, organismul național de soluționare a litigiilor emite o decizie cu caracter obligatoriu pentru soluționarea litigiului în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de două luni, fără a aduce atingere posibilității ca oricare dintre părți să înainteze cazul unei instanțe judecătorești.

4. În absența unei infrastructuri interne pregătite pentru rețelele de mare viteză, orice furnizor de rețele publice de comunicații are dreptul de a amplasa punctul terminus al propriei rețele în spațiul unui abonat la un serviciu de comunicații electronice de mare viteză, sub rezerva acordului respectivului abonat, pe cheltuială proprie și cu condiția reducerii la minimum a impactului asupra proprietății private.

Articolul 9 *Organisme competente*

1. Autoritatea națională de reglementare care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 20 din Directiva 2002/21/CE trebuie să exercite funcția de organism național de soluționare a litigiilor, menționată la articolul 3 alineatul (4), articolul 4 alineatul (9), articolul 5 alineatul (4) și articolul 8 alineatul (3), cu excepția cazului în care statul membru desemnează alte organisme competente.

2. Orice alt organism național de soluționare a litigiilor, desemnat de statele membre în conformitate cu alineatul (1), trebuie să fie distinct din punct de vedere juridic și independent din punct de vedere funcțional de toți operatorii de rețea. Acesta are competența de a impune sancțiuni oportune, eficace, proporționale și disuasive asupra operatorilor de rețea, în caz de încălcare a obligațiilor ce decurg din deciziile adoptate cu ocazia soluționării litigiului.

3. Autoritatea națională de reglementare care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 20 din Directiva 2002/21/CE îndeplinește funcțiile punctului de informare unic menționat la articolele 4 și 6, cu excepția cazului în care statul membru desemnează alte organisme competente.

4. Orice alt punct de informare unic, desemnat de statele membre în conformitate cu alineatul (3), are competența de a impune sancțiuni oportune, eficace, proporționale și disuasive asupra operatorilor de rețea, în caz de încălcare a obligațiilor ce decurg din articolul 4 alineatele (3) și (8).

5. Statele membre notifică Comisiei identitatea tuturor organismelor competente, desemnate conform prezentului articol pentru a îndeplini o sarcină în temeiul prezentului regulament, până la [*Oficiul pentru Publicații: vă rugăm introduceți data exactă: intrarea în vigoare a prezentului regulament*], precum și orice modificare a acestor identități, înainte de intrarea în vigoare a respectivelor desemnări sau modificări.

6. Orice decizie luată de oricare dintre organismele competente menționate la prezentul articol poate face obiectul unei căi de atac în fața unei instanțe judecătorești în conformitate cu legislația națională.

Articolul 10 *Revizuire*

Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului până la [*Oficiul pentru Publicații: vă rugăm introduceți data exactă: data intrării în vigoare a prezentului regulament + 3 ani*], cel târziu la punerea în aplicare a prezentului regulament. Raportul include un rezumat al impactului măsurilor prevăzute de prezentul regulament și o evaluare a progreselor înregistrate în îndeplinirea obiectivelor acestuia.

Articolul 11
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele